

Nogal ruw

Duitse taalvondsten #12

Columns - 31 maart 2023 - Auteur: Inge Jooris

“Ziemlich ruppig”, antwoordde de Groenen-covoorzitter Ricarda Lang, toen haar in het tv-programma Maybrit Illner gevraagd werd hoe het er aan toe ging in de regering. “Nogal ruw.” Het is een eufemisme voor het zottenkot dat de ‘verkeerslichtregering’ van sociaaldemocraten, groenen en liberalen de voorbije weken is geweest. De verwijten vlogen heen en weer. De liberalen trokken het felst van leer tegen hun groene regeringspartner. Een kleine bloemlezing: “Groene wensprojecten, Klima-blabla, Verschrotingsorgie”.

Hoogtepunt liet FDP-partijprominent Wolfgang Kubicki optekenen. Hij vergeleek de groene economieminister Robert Habeck met de Russische president Vladimir Poetin: “Ze hebben een gelijkaardige kijk op wat vrijheid inhoudt”. Met deze uitspraak werd voor het eerst een grens overschreden. Vrij snel excuseerde hij zich voor deze uitschuiver.

Het constante gebeuk werd de Groenen te veel en na een afzondering met kopstukken en parlementsleden in Weimar besloot een deel onder hen van zich af te bijten. Economieminister Habeck werd naar de frontlinie gestuurd, oftewel naar een Tagesthemen-nieuwsuitzending: “Het kan niet zijn dat in een vooruitgangscoalitie slechts één partij voor vooruitgang staat en de anderen voor het tegenhouden ervan.”

Hij voegde toe dat klimaatbescherming opnieuw tot een “cultuuroorlog” wordt gemaakt om er een “partijtactisch voordeel” uit te halen: “Een federale verkiezing die politici beloont die het minst hebben opgelost - daar hebben we geen zin in.” In het Duits klinkt het dan altijd nog wat gedecideerder: “*Da haben wir keinen Bock drauf.*”

Duitsers houden van creatief zijn met taal. In deze rubriek belicht de Vlaamse Inge Jooris creatieve Duitse woordvondsten en spreekwoorden aan de hand van de actualiteit. Vandaag de uitdrukking ‘*ziemlich ruppig*’, die precies omschrijft hoe de gesprekken tussen de coalitiepartners deze week verliepen.

Hij beklagde zich ook over het opzettelijk lekken van nog niet volledig

uitgewerkte wetsvoorstellen. "Zoiets gebeurt niet per ongeluk", en hij vulde aan dat hij "een beetje ongerust was of de andere partijen überhaupt wel willen dat er een akkoord wordt bereikt [...] En een regering die het vertrouwen vergokt, verliest haar grootste troef."

Andere groene verkozenen schakelden nog een versnelling hoger en trokken ook kanselier Scholz mee in bad. Anton Hofreiter, de voorzitter van de Europacommissie, verklaarde op de nieuwszender ZDF: "Er zijn veel problemen: het gebrek aan leiderschap en coördinatie van de kanselarij. De kanselier is het grootste probleem."

En zo, *ziemlich ruppig*, kreeg iedere regeringspartij wel wat te incasseren. Het was duidelijk: zo kon het niet verder. De top van de regering besloot zich opnieuw af te zonderen om nog maar eens de plooiën glad te strijken en eindelijk nog eens met concreet beleid in plaats van constante strijd naar buiten te komen.

Uiteindelijk hadden de onderhandelaars een marathonvergadering van zo'n dertig uur nodig, met een nachtelijke zitting, een dramatische pauze en een nieuwe doorstart. *Deutschlandtempo* om hun geschillen op te lossen, dat is de regering niet echt gelukt, merkte nieuwsmedium Tagesspiegel schamper op.

Er werd onder andere beslist dat de planningsprocedures voor grote infrastructuurprojecten moeten worden gestroomlijnd en versneld. Het gaat dan over de uitbreiding van spoorwegen, 144 snelwegprojecten, energienetwerken en hernieuwbare energiebronnen. Het spoor ontvangt meer middelen die gefinancierd worden door hogere lasten voor vrachtverkeer op de weg en als er nieuwe stukken snelweg worden aangelegd, worden er zonnecentrales of windmolens naast geplaatst. Voor de Groenen is de meest bittere pil die ze moeten slikken de afzwakking van de klimaatbeschermingswet. De jaarlijkse afdwingbare doelstellingen worden minder strikt gemaakt.

Uitgeput maar voldaan verschenen de leiders van de sociaaldemocraten en liberalen op de persconferentie daarna en strooiden er met grote woorden zoals "paradigmaverschuiving", "Turbo voor Duitsland", "grootste moderniseringspakket van de laatste decennia."

In de Bondsdag zagen de parlementsleden een met zichzelf en de wereld tevreden bondskanselier. Hij zei dat hij ervan overtuigd was dat Duitsland nu vooruitgang boekt op het gebied van klimaatbescherming en infrastructuur. En dankzij de pragmatische oplossingen laat hij "geen enkele burger in de steek".

De Groenen toonden minder enthousiasme en besloten mee hun eigen nederlaag

te organiseren. Volgens hen toont dit pakket maatregelen weliswaar aan dat de regering nog in staat is te handelen maar tijdens een ZDF-nieuwsuitzending liet economieminister Habeck optekenen, toen hij gevraagd werd naar de beslissing om snelwegen sneller te kunnen aanleggen: "Daar zijn we niet trots op. [...] Maar zo werkt het als je samen vooruit wilt." Wat later liet hij nog weten op Twitter: "Meer is niet mogelijk in deze coalitie."

Groenen-covoorzitter Lang ziet een noodzaak tot verdere onderhandelingen. "Wat we hebben besloten is niet genoeg. Daarom blijven we ermee bezig. Maar we hebben vooruitgang geboekt."

Dat de Groenen veel hebben moeten toegeven, is ook Der Spiegel niet ontgaan. Ze schreven een pittige analyse met als titel: „*Und am Ende schlucken die Grünen wieder Kröten.*“ Letterlijk vertaald: En uiteindelijk slikken de Groenen weer de padden. Padden slikken? *Ziemlich ruppig*, lijkt me dat.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/54678/nogal-ruw>